

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 * číslo 4 * 22. ledna 2006 * Cena 6 Kč

Téma týdne

Příspěvek

tajemníka sněmu

k diskusi

o svátosti svěcení

kněžstva v naší církvi

BOHOSLUŽBY K 86. VÝROČÍ VZNIKU NAŠÍ CÍRKVE SLOUŽIL BISKUPSKÝ SBOR

V den zrodu naší církve, 8. ledna, se chrám sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze zcela zaplnil věřícími, kteří přišli poděkovat Bohu za její život a službu. Pozvání přijali i hosté z ekumeny – mezi nimi synodní senior Českobratrské církve evangelické Joel Ruml, Pravoslavnou církev v Českých zemích a na Slovensku zastupoval arcibiskup pražský a českých zemí Kryštof. Pozvání přijal i premiér Jiří Paroubek.

Ve vedení liturgie se vystřídali naši biskupové (s výjimkou brněnského biskupa, který vedl oslavy na Moravě). Kázáním posloužila olomoucká biskupka Jana Šilerová. Její slovo otiskujeme v plném znění:

„Milé sestry, milí bratři, vážený bratře premiére,

neočekávejte ode mne vzpomínkové matiné na slávu naší církve v minulosti, opepřené postesknutím nad dneškem a sladkým mámením budoucností... Jistě by se to slušelo. Nechci však zbytečně odhazovat množství svatých slov.

Začnu vtípem, který jako klip ve zkratce vystihuje situaci každé církve a v každém čase je přísně o dnešku. Přijde paní za farářem a říká: pane faráři, ta naše církev je tak hrozná, nevíte náhodou o nějaké lepší, skutečně svaté církvi? Pan farář odpoví: vím, paninko, vím a vy byste do ní chtěla vstoupit? Paní na to: no jistě! A farář: to potom už ovšem nebude svatá... Vtip pojmenovává výchozí zkušenost člověka zralé víry, který ví, že církev není jen dílem Božím ale i lidským, a proto není "božítělovým oltářem ani schránou na ostatky" (Bernanos). Člověk zralé víry se moralisticky nepohoršuje nad církví svou ani jinou, nevystupuje z ní, aby přestoupil do

jiné, lepší, svatější... V Deníku venkovského faráře vypráví starý duchovní mladému o své kostelnici, která neustále "pulíruje" kostel a leští svatostánek a rozčuluje se, když lidé do kostela našlapou a ona pak musí znovu uklízet a přitom by tak ráda měla všechno nablýskané a čisté - nejraději by kostel zavřela a nikoho do něj nepustila...

Víme, že nejsme svatí. Ale víme také, že jsme ke svatosti Hospodinem povoláni, i když při svých nedostatečnostech a hříšnosti nemůžeme být ničím než ospravedlněnými hříšníky. V napětí mezi tím, kým jsme (jako jedinec i jako církev) a kým bychom měli být (jako jedinec i jako církev) se pohybuje ono "semper reformanda" - trvalý a zatím nikdy nekončící proces reformování, přeměny, proměny, naprawy, chcete-li, úklidu. Všichni dobře víme, že úklid je trvalý a nikdy nekončící práce - dnes uklidíte, zítra znovu usedá prach a znovu musíte uklízet... Ano, svými nedostatečnostmi, neporádky a hříchy (osobními i v církvi) kopírujeme svět. Že hřešíme jako svět, je bohužel smutný fakt. Ještě smutnější je však skutečnost, že své hříchy, slabosti a problémy také jako svět kolem nás řešíme. Kopírujeme svět nejen v hřešení, ale i v řešení na-

šich nedostatečností (osobních i církevních). Jsou to ony ubohosti triumfu majetníků jedině pravdy, škodolibé zadostiučinění pomluv, lpění na odplatě a trestu, pomstychtivé lačnění po skalpu, úskok, podvod, léčka, soudu... Tak řeší věci svět.

Co je císařovo, patří císaři, co je Božího, patří Bohu. Ježíš dává najevo, že císařům tohoto světa patří jen malinko – opravdu, jen ty daně, zatímco Bohu patří vlastně úplně všechno. Život člověka i světa. Ježíš tím příměrem však také jasně říká, že světské věci máme řešit světským způsobem, ale Boží věci se mají řešit způsobem Božím. A Boží způsob řešení věcí je naprosto odlišný.

Jasný návod známe z krizových situací prvních církví: neposuzovat lidskými měřítky ale v dospělém myšlení být trpělivý, nenechat se vydráždit, nepočítat křivdy. Má nám být vzdálena všechna tvrdost, zloba, hněv, křik a nactiutrhaní, máme být laskaví a milosrdní, navzájem si odpouštět, jako Bůh v Kristu odpustil nám... Do našich ublížeností se apoštol Pavel dokonce ptá: proč netrpíte křivdu, proč nenesete škodu? To jsou tvrdé otázky na tělo. To nemluví o výzvě ke smíření, o nastavení druhé tváře a že tomu, kdo nám sebere košili, máme dát i plášť... To jsou věci, co? Ach, ta jinakost cest Božích a lidských!

To, že hřešíme jako svět, zatím lepší nebude - jsme jen stáří, v níž se rodí Pán (C. G. Jung). Ale že řešíme problémy své i církve po způsobu světa, je jen náš další hřích.

Do chléva světa lidí vstoupila betlémská Superstar Ježíš Kristus problémy nakupené ve světě lidským hříchem řeší cestou sebeobětovné lásky až do důsledku – na kříž. Ani nám nelze jinak. Jiná je cesta mužů u moci, jiná cesta Kristova (Ivan Diviš). Naše hřešení má k ospravedlnění před Bohem své řešení jen v cestě Kristově. Až tohle budeme nejen v církvi umět, budeme věrohodní. Nebudeme se muset nostalgicky definovat vůči minulosti své církve ani ublíženecky definovat vůči jiným církvím ani se kriticky vymezovat vůči světu. Svět kolem nás bude spatřovat, komu jsme uvěřili, kým žijeme a kdo je do důsledku náš Pán.

Přejí nám všem víc lásky do všech našich cest i gest (a trošičku ticha).“ Po bohoslužbách se slova ujali hosté. Premiér Jiří Paroubek uvedl:

„Vážený pane správce církve, dámy a pánové, milé sestry a bratři, především mi dovoluňte, abych poděkoval za milé pozvání na dnešní slav-

nostní bohoslužbu v staroslavném kostele sv. Mikuláše, na které si připomínáme 86. výročí vzniku Církve československé husitské. Těší mě, že i přes své časové zaneprázdnění mohu být opět mezi vámi, že se mohu zúčastnit tohoto významného historického i duchovního setkání. Jsem si vědom, a koresponduje to i s mým hlubokým přesvědčením, že duchovní život je nejen významnou součástí naší národní kultury, ale je i nezaměnitelným přínosem pro celou naši společnost.

Připomínáme si dnes vznik a vývoj významné reformní síly v naší společnosti, kterou Církev československá husitská od svých počátků byla a je. Od svého zrodu v r. 1920 nese ve svém názvu přívlastek "československá", čímž byla vyjádřena touha našich občanů po svobodě národní i náboženské. Vznikala v počátcích mladé Československé republiky, s jejímž demokratickým programem se ztotožňovala, byla od začátku projevem demokraticky smýšlejících věřících, kteří hledali v národních duchovních tradicích osvícení a pravdu. Svým názvem se Církev československá husitská přihlásila ke křesťanským tradicím našich historických zemí, svým slovem, které zaznělo od jejího vzniku v českém jazyce, se přihlásila k národnímu reformnímu hnutí. Právě výrazem "husitská", který byl k původnímu názvu připojen v r. 1971, bylo deklarováno, že základem pro vývoj učení církve je husitská tradice tzv. první reformace, tak vysoce ceněná v historických souvislostech českých dějin.

V souvislosti se vznikem a vývojem Církve československé husitské nelze nezpomenout její klíčovou osobnost ThDr. Karla Farského, který stál v čele jejího zakládacího hnutí (byl také zvolen

POVOLÁNÍ K DUCHOVENSKÉ SLUŽBĚ

V současnosti probíhá v Církvi československé husitské rozhovor o duchovenké službě – o její svátostné povaze a pojetí z hlediska teologie, řádů a zaměření v současné církvi a společnosti.

Východiskem a základem motivace, přípravy, přijetí kněžského svěcení a vykonávání duchovenké služby je povolání (vokace). Rozlišuje se vnitřní povolání (vocatio interna) a vnější povolání (vocatio externa). Zatímco vnitřní povolání se děje v osobní rovině samotným Bohem, Ježíšem Kristem, vnější povolání se odehrává skrze církev. Svátostný úkon a pověření církvi je objektivizací a zveřejněním skrytého vnitřního a osobního povolání kandidáta duchovenké a kázatelské služby.

Také v Církvi československé husitské je základním předpokladem duchovenké služby vokace. Křesťan nevolí duchovenké povolání z vnějších důvodů, ale svou osobní volbou odpovídá na zvláštní Boží povolání a

pozvání. Rozhodnutí pro duchovenké povolání se rodí tam, kde člověk prožívá Kristovo pozvání a povolání jako osobní závazek (O. Ruttle). V Základech víry ČCŠH se hovoří o vnitřním povolání ve spojitosti se svátostí svěcení kněžstva: „*Svěcení kněžstva je svátost, v níž Boží církev na modlitbách přenáší služby svého kněžství na osoby způsobilé a osvědčené, a v níž Duch svatý přistupuje ke svěcení, aby dokončil jeho vnitřní povolání ke kněžskému poslání*“ (ot. 342). „*Podmínkou vnitřního povolání a posvěcení kněze je jeho osobní modlitební a myšlenkový zápas o ně nad Písmem svatým*“ (ot. 347).

Z Bible poznáváme, že ve Starém zákoně do služby Bohu jsou povoláváni jednotlivci i izraelský lid jako celek. Zvláště v knize proroka Izajáše je zdůrazněno povolání celého lidu (Iz 41,8-10; 43,1n; 45,3n; 48,12.15). Ve Starém zákoně jsou dosvědčena povolání jednotlivců, jejichž úkol byl zcela jedinečný. Přesto mezi osobním povolá-

ním a povoláním celého lidu existuje úzká vazba. Povolání jednotlivých lidí do služby Bohu patří k závažným textům Písma svatého (Gn 12,1-9 Povolání Abrahama; Ex 3. a 4. kap. Povolání Mojžíše; 1 Sa 3,1-21 Povolání Samuela; 1 K 19,9-10.15-16.18-21 Povolání proroka Eliši; Iz 6,1-13 Povolání Izajáše; Jr 1,1-19 Povolání Jeremjáše; Ez 2,1-9 Povolání Ezechiele; Jon 1,1-16 Povolání Jonáše; Oz 1,1-9 Povolání Ozeáše). Člověk se ocitá v přítomnosti svatého Boha, tváří v tvář jeho velebnosti a tajemnosti prožívá okamžiky úzkosti a neochoty i důvěry a odhodlání. Tyto biblické texty dokládají, jak klíčovými momenty povolání ke službě jsou.

Také v Novém zákoně je povolání vztaheno na celek lidu – na církev (1K 1,24.26-29; Ř 8,28-30). Současné jsou dosvědčena jedinečná osobní povolání (L 1,26-38 Povolání Marie; L 5,1-11 Povolání rybáře Petra; J 1,43-51 Povolání Filipa a Natanaela; Mt 9,9-10) a

Dokončení na str. 3

Dokončení na str. 3

BOHOSLUŽBY K 86. VÝROČÍ...

Dokončení ze str. 1
len jejím prvním patriarchou) a jehož liturgie je dodnes centrem bohoslužebného života církve. Nelze nezpomenout všechny její duchovní učitele, patriarchy a biskupy, kteří jí celá desetiletí vedli a kteří nikdy nezapomněli zdůrazňovat křesťanskou angažovanost ve společnosti a odpovědnost věřících ve světle Evangelia. Hledání pravdy v Písmu, v starokřesťanské západní i východní tradici, v cyrilometodějské, bratrské a v hluboké národní husitské tradici, bylo vždy úhelným kamenem, o který se učitelé i věřící Církve československé husitské opírali. V tvůrčím, kladem a odpovědném vztahu ke světu, k poznávání, k demokracii a morálce ve společnosti, v každodenním konání všech věřících, je patrný její pozitivní a společensky obohacující význam.

V dnešní složité a problémy nabitě společnosti představuje Církev československá husitská významnou reformaci a liturgickou duchovní sílu. Je společenstvím hledajících, které přes problémy, které musí překonávat, hledá cestu pravdy, cestu pastorační služby, cestu lásky k člověku, cestu odpovědného vztahu k Bohu, cestu nehlubších a nejlidštějších kořenů křesťanství, kdy opravdový Duch Kristův naplňuje celý život. Skutečnost, že historické dílo a poslání Církve československé husitské v naší současné společnosti je pozitivní a oslovující pro duchovně citlivého občana, dokládá i fakt, že podle posledního

sčítání lidu v r. 2001 je tato církev prokazatelně třetí nejpočetnější církví v České republice. Její vývoj, který dokáže kriticky posuzovat vlastní praxi, zaznamenává i tvořivé ekumenické ideje. Ve svých proreformačních idejích překračuje současné národní hranice v evropském i světovém měřítku. Proto je Církev československá husitská dnes váženou členkou uznávaných náboženských organizací, jako je např. Světová rada církví, Ekumenická rada církví v České republice, Konference evropských církví, Leuenberské společenství církví a dalších. Její projevy nejsou jen spirituální, ale všeplatné lidské a morální, spjaté se základními otázkami každodenní lidské existence.

Milí přátelé, sestry a bratři, jsem opravdu hluboce přesvědčen, že Církev československou husitskou tvoří věřící křesťané, kteří se v každodenním životě snaží naplnit mravní i lidské snažení opravdovým Duchem Kristovým, kteří se snaží vidět i chápat, kteří se snaží slyšet i naslouchat, kteří se snaží mluvit i porozumět. Přeji vám ze srdce hodně světla Ducha svatého, hodně lásky, síly a dobré vůle, které současnému člověku dávají tak velkou dějinnou tvořivou moc. Ať vaše cesta hledání a nacházení probíhá tak, jak je psáno v evangeliu podle Matouše: >Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.<
S pozdravem vystoupili i hosté z ekumeny. Po bohoslužbách se ještě sešli

Slavnostních bohoslužeb k 86. výročí vzniku naší církve se ve zcela naplněném chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze zúčastnili i hosté z ekumeny (synodní senior ČCE Joel Ruml - první zleva), politického života (premiér Jiří Paroubek - druhý zleva), doprovázeni zástupci vrcholných orgánů naší církve (místopředseda ústřední rady Karel Rauš - první zprava).

k neformální besedě na faře náboženské obce u sv. Mikuláše. Tento kostel nebyl vybrán náhodou. Vždyť právě na těchto místech byla před 86 lety církev slavnostně vyhlášena. Tady se také poprvé mezi sebou domluvili první pražští členové a např. vršovičtí zde začali okamžitě s vybíráním peněz na stavbu svého sboru.

(red)

Slovo k výročním shromážděním

„Spravedliví se však zaradují a jásosem budou oslavovat Boha, budou se radostně veselit.“ (Ž 68,4)

V naději citovaného žalmistova zaslíbení vás, milé sestry a milí bratři, chci pozdravit v den, kdy se scházíte v duchovním společenství své mateřské náboženské obce, abyste poděkovali Stvořiteli za další rok své činnosti v díle Svatosti a Lásky, v díle, které vám všem osobně, ovšem i čteným bližním ve vaší blízkosti přinášelo jistě mnoho radostných podnětů, jimiž byla následně zbohacována aktuální přítomnost vašeho originálního průniku do tvůrčích aktivit Boží autority.

Jistě v nás stále ještě doznívá odraz bolestných zkoušek, jimiž právě naše milá církev byla v nedávném období prubována, zkoušek, ve kterých se prokázala osobní statečnost, nezlomná pevnost a mocnost skutečné víry mnohých z vás. Úpěnlivě se modlím k Pánu a věřím, že to nejsložitější období všelijakých nespravedlivých útoků, neopodstatněných obžalob a zlovolných pomluv máme již za sebou. I z takto mezní situace si ovšem můžeme pro budoucnost odnést celou řadu poučení, poznatků, varování, abychom s plnou energií zamezili opakování osudových chyb, pomýlení a selhání, v nichž jsme ztratili naději a o to více pak podléhali zhoubné skepsi, pesimismu, zoufalství. Jsme Písmem svatým vyzýváni, abychom se pozvedli z prachu své lidské malověrnosti a jako čestní, pravdiví, poctiví a plně pro Boží záměry angažovaní služebníci Kristova evangelia započali v kvalitativně nově osnované aktivitě očistovat námi tolik zatemněný obraz Boží přítomnosti v jednom každém z nás, ale i v církvi jako v obecnosti věrohodných Božích dětí.

Stojíme na přelomu času, kdy budeme ve většině diecézí a posléze i v celku církve svobodně a odpovědně vyhledávat i volit biskupský sbor a se zvýšenou pečlivostí i vrcholného představitele (představitelku) Církve československé husitské. Chci bych vás, milí přátelé, poprosit o modlitební přímluvy, neboť musíme prioritně prosit u trůnu Boží všemohoucnosti o Jeho přitěnění, o Jeho vůli, o Jeho konečné rozhodnutí. Každá náboženská obec bude v těchto volebních úkonech zastoupena svými legitimními zástupci, kteří by ale neměli prezentovat pouze své subjektivní stanovisko, nýbrž jako vaši vyslanci mají znát představy sester a bratří ze své obce. Hovořte proto mezi sebou zcela otevřeně o úkolech, zadáních, povinnostech, tedy o tom všem, čím by se měl biskup či patriarcha (generální biskupka) v dalším volebním období zabývat, v čem by nesl (nesla) plnou zodpovědnost před Bohem i před vámi, věrnými členy Kristovy svaté obce. Moc vám děkuji za vaše nápady, připomínky a třeba i konstruktivně vyladěnou kritiku.

Myslím na vás, milé sestry a milí bratři, ve svých děkovaných modlitbách, vyjadřuji svou upřímnou úctu vám všem, kteří se v tichosti, nenápadnosti, skromnosti snažíte žít ve smyslu svého křesťanského přesvědčení a stáváte se tak viditelným příkladem a vnímatelným vzorem pro své lidské okolí. Přeji vám i vašim blízkým především plnost žitého Božího požehnání, dobré zdraví, hodně sil pro realizaci všech plánů a tužeb, přeji vám klid v duši, přeji vám čistotu a jasnost vašeho svědomí, přeji vám vroucnost lidského přátelství a horoucnost nebeského Pokoje a Smíření.

S nadějí budu očekávat naši smysluplnou spolupráci, s nadějí se těším na vzájemně prospěšná a vstřícná setkávání, s nadějí se již nyní raduji ze skutečné duchovní obnovy své církve.

V přátelské náklonnosti a v úctě na vás všechny, sestry a bratři v Kristově náručí, myslí

Karel Bican,
pražský biskup

POVOLÁNÍ K DUCHOVENSKÉ...

Dokončení ze str. 1
13 Povolání Matouše; Mk 3,13-19 Povolání a ustanovení Dvanácti; Sk 9,1-22 a Ga 1,13-24 Povolání apoštola Pavla; Zj 1,9-20 Povolání Jana). Aktivita vychází od Boha a od Ježíše Krista, který povolává učedníky a apoštoly (Mk 3,13; J 15,16; Ga 1,1). S povoláním je spojen vždy konkrétní úkol (L 5,10; Mk 3,14; Ga 1,16). Jak ve Starém zákoně, tak i v Novém zákoně vystupují rysy lidské neohodnosti a nedokonalosti u těch, kteří jsou do služby Bohem povoláni (Ex 4,10; Iz 6,5; L 5,8; Ga 1,13). Následuje Boží povzbuzení (L 1,3; L 5,19; Zj 1,18), na které je odpovědí odevzdanost a poslušnost služebníka a služebnice (L 1,38; L 5,5; L 5,11).

V prostředí české reformace se zabýval tématem povolání (vokací) biskup Jednoty bratrské Jan Augusta. Podle něho má církev zkoumat, zda se u každého kandidáta jedná skutečně o povolání Kristovo. Jistota povolání má osobní charakter, ale i viditelné znaky. Povolání se projevuje osobním růstem ve víře, v poznání, ve skromnosti a pokoře. Nesmí se jednat o touhu po sebeuplatnění. Proto skutečnou vokací provází vědomí nedostatečnosti a slabosti. Znaky procesu povolání ke službě podle Jana Augusty jsou: Pokorné vědomí, kdy se mladý bohoslovec pro svou nepřipravenost neodvažuje nastoupit službu Páně. Nechce přijmout odpovědný úkol, ale chce prohlubovat duchovní přípravu. Pocituje, že není dostatečně uschopněn k této práci. Dalším znakem je, že kandidát Boží vůli předlo-

ženou skrze církev neodepřel, ale dobrovolně se jí poddal, neboť spolehl na Boží moc (Jan Augusta, *Umění práce díla Páně služebného 1560*, vyd. F. Bednář 1941).

V Římskokatolické církvi je promyšlená důkladně vokace z teologického i psychologického, sociologického a spirituálního hlediska. Spolu s christologickým východiskem je zdůrazňován její církevní rozměr. Církev, která je sama v sobě "povolání", proto je svým vlastním založením a svou činností tvůrkyní a pěstitelkou povolání. Církev bere na sebe starost o vznik a růst povolání. Objevuje se zde názor, že kněžské povolání se často projevuje v posledním období dětství nebo v nejranějším mládí. Na příznaky nedostatečného povolání pro kněžskou službu upozorňuje pravoslavný teolog Peter Kromaník. Patří k nim vyhledávání kněžství kvůli materiálním důvodům, touha po kariéře, estetické moti-

Pozvánky

Liberec

Přijměte srdečné pozvání na faru, nám. Českých bratří 2, Liberec dne 27. ledna na 53. večer z cyklu "Doteky - plochy poznání":

* 16.30 h - vernisáž výstavy Evy Kubínové "KRESBY Z CEST"

* 18.00 h - talk show "DVA V TOM" Hosty autora cyklu Stanislava Kubína budou: Jiří Vojvoda, ředitel Českého rozhlasu 2 - Praha a František Novotný, básník a publicista.

Výtěžek dobrovolného vstupného je určen na humanitární účely. Projekt

vy jako je nádhera bohoslužby, formální přijetí k přípravě a studiu teologie bez hlubší motivace, chvilkové nadšení nebo životní zklamání.

K současné diskusi o studiu teologie a kněžské službě v ČČSH patří téma vokace. Vědomí křesťanského povolání se nerodí jen z individuálních mystických zážitků, ale především ze slyšení Božího slova, z naslouchání zvěstovaného evangelia ve společenství církve. Jedná se o volání, hlas, slovo. Zdrojem tohoto volání je i přes pestrost subjektivních náboženských prožitků Kristovo slovo dosvědčené Písmem. Církev nese spoluodpovědnost za povolání služebníků a Boží povolání se uskutečňuje též skrze ni. Vokace k duchovenskému povolání má spojitost i s katechezí a duchovní péčí o děti a mladou generaci. Církev se spolupodílí na povolání jednotlivců ke kněžské službě modlitbami, kazatelskými tématy o službě Bohu a pastýřskou péčí o bohoslovce a budoucí své pracovníky.

Tomáš Butta

"Doteky" je realizován s grantovou podporou Ministerstva kultury ČR.

(sk)

Praha

Tradiční pražská ekumenická bohoslužba při příležitosti Týdne za jednotu křesťanů se bude konat 23. ledna v 18.30 h v kostele sv. Vojtěcha. (Tháškurova, Praha 6). Za naši církev se zúčastní správce církve a biskup Štěpán Klásek a přednostka odboru pro vnější vztahy Mgr. Hana Tonzarová. Sběrka bude určena pro modlitební místnost na letišti Ruzyně.

(ht)

Z DIECÍZÍ

Vánoční obdarování

Naše malá náboženská obec v Praze 4-Spořilově každoročně na Štědrý den pořádá setkání s koledami. Odpoledne si společně zazpíváme naše krásné koledy a vánoční písně, někteří zpestří program svým vlastním hudebním vystoupením. Pozvání na toto setkání přijímají nejen věřící z naší církve, ale i lidé z okolí. Pravidelně se také koná bohoslužba v domově důchodců na Zahradním Městě. Letošní setkání v krásně vyzdobeném prostředí tohoto domova bylo obzvláště srdečné a milé. Očekávání, uspokojení a vděčnost v očích každého obyvatele DD byla skutečně vánočním obdarováním. Jsme rádi, že v tyto vzácné chvíle je s námi opět po nemoci naše sestra farářka ThDr. A. Lukešová. Přejeme jí osobně, všem členům obce, všem obyvatelům ve Sněženkové ulici i vám všem hodně zdraví a Božího požehnání.

B. Bureš, předseda rady starších

Výroční shromáždění

Výroční bohoslužebné shromáždění náboženské obce Cítoliby se koná 29. ledna od 17 h za účasti bratra vikáře Vladislava Hány z Litvínova a sestry farářky Heleny Smolové z Loun. Při této příležitosti se se službou pastoračního asistenta v tomto sboru rozloučí bratr Ivo Kraus, jehož nahradí studentka Husova institutu teologických studií, sestra Jana Bláboliová. Rada starších zve k účasti bratry a sestry nejen z okolních náboženských obcí a přátele z ekumeny.

RST Cítoliby

Pomoc dětem v Pákistánu

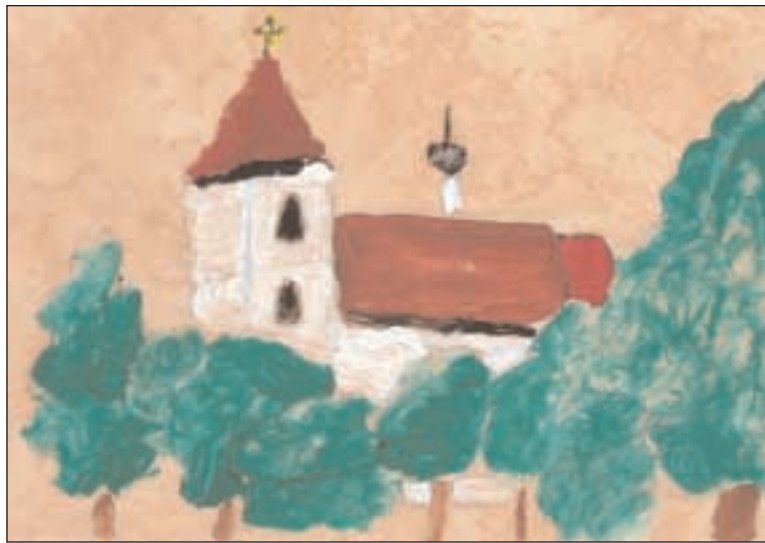
Náboženská obec Církve československé husitské v Kolíně ve spolupráci s Olivovou nadací pořádaly dne 6. ledna benefiční Tříkrálový koncert v podání dětského pěveckého sboru a komorního smyčcového orchestru VOX BOHEMICA z Českého Brodu. Naplněný Husův sbor v Kolíně vylechl díla od W. A. Mozarta, J. Haydna, G. B. Pergolesiho. Návštěvníci koncertu potleskem ocenili výkon dirigenta smyčcového orchestru, uměleckého vedoucího Tomáše Charváta a sólistky Ludmily Štětínové. Tato hudební vystoupení byla proložena recitací básnické skladby Popelka Nazaretská od Václava Renče, který tuto báseň vytvořil ve věznicí v Leopoldově bez možnosti zápisu, recitoval Rudolf Kvíz. Tohoto benefičního koncertu se jako čestný host zúčastnil i ředitel Krajského úřadu Středočeského kraje pan Josef Kubiš.

Výtěžek z dobrovolného vstupného, který činil 6.115,- Kč bude věnován prostřednictvím UNICEF na nákup očkovačích látek dětem z Pákistánu - oblastí postižených zemětřesením.

Jaroslav Boček

Dětská výtvarná soutěž

Žijeme všichni na jedné zemi je tématem celorepublikové dětské výtvarné soutěže, kterou pořádá CČSH za laskavého přispění Lidové univerzity Městské knihovny v Praze. Záštitu

V neděli 11. prosince loňského roku uspořádala Církev československá husitská v Úvalech ve své Husově kapli vůbec poprvé veřejnou výstavku prací dětí, které navštěvují výtvarný a dramatický kroužek v rámci programu Křesťanská výchova hrou. Program Křesťanská výchova hrou připravila a uskutečňuje místní farářka CČSH Mgr. Jitka Pokorná. I když tento program je v Úvalech realizován již třetím rokem, výtvarná část kroužku tohoto programu pracuje teprve od 25. září 2005. Kroužek navštěvují děti od 6 let věku. V kroužku se děti při své výtvarné činnosti, jejímž obsahem je hlavně křesťanská problematika, učí pracovat s barvami, různými výtvarnými technikami, ale i s dalšími materiály, např. s textilií, sádrou, modelářskou hmotou apod. Lépe pak chápou i výklad biblických příběhů a základy křesťanské víry. Právě při adventní minivýstavce tohoto kroužku jsme mohli zhlédnout ukázky z bohaté výtvarné tvorby dětí a jejich zajímavé představitivosti. Za hojně pozornosti veřejnosti, kde mnozí se ani do Husovy kaple nedostali, uvedla paní farářka vernisáž a již zazněly scénky a koledy v podání dětí z kroužku. V malém recitálu s vánočními koledami hranými na flétny zde vystoupili také milí hosté z umělecké školy z Prahy – Smíchova, prof. Jiří Čáp se svými žáky. Z prací dětí zejména zaujaly kresby, malby na dlaždice, práce s textilií a se sádrou, s modelářskou hmotou. Při reprodukování zpěvu adventních písní a vánočních koled si hosté minivýstavku prohlédli a odcházeli, jistě jako já, s hřejivými pocity na srdci. Již dnes se můžeme těšit na další podobné výstavy.

Ing. Vladislav Procházka

Vánoce v Chrudimi

Radujeme se, veselíme se, nám, nám narodil se! Tak zpívali miliony lidí. Radovali a veselili jsme se i u nás v Husově sboru v Chrudimi a věřte, bylo se z čeho radovat. Po tři dny se plnil Husův sbor lidmi dobré vůle. Zvláštní, čarovný čas Vánoc. Lidé touží jít do kostela, na půlnoční a okouzlení tichou nocí pod rozzářeným stromem a jesličkami zpívat vánoční koledy. Snad je to tím, že alespoň chvíli se chceme jako děti radovat a vnímat tu velebnost noci. Znovu a znovu slyšet zvěst o narození Ježíše, Krále, Spasitele. Tiše jsme naslouchali orchestrálním skladbám a sborovým písním.

Naše děti nám na Štěpána připravily a předvedly zdramatizovaný biblický příběh o narození Spasitele. Josef v něžném objetí dovedl Marii k onomu místu, k betlémským jeslím. Anděl v bílém rouše zvěstoval malým pastýřům, že se v Betlémě narodil Ježíš. V dobovém oblečení se u jesliček shromáždily děti - ten zazpíval, ta zahrála na klavír či flétničku a zpívaly se koledy. Ba i Herodes, mocný král, přijal tři mudrce a vyptával se na narození nového Krále. Nakonec anděl z kůru oznámil Josefovi, aby vzal matku a dítě a odešel s nimi do bezpečí do Egypta.

Bylo to dojemné a v nejednom oku se zaleskla slza. Biblický příběh s dětmi nastudoval sbormistr Malík s manželkou a dcerou. Odcházeli jsme do svých domovů rozradostnění a spokojeni. Kéž kouzlo Vánoc v nás zůstane navždy!

Práce zasílejte na adresu: ÚÚR CČSH, Odbor pro vnější vztahy, Wuchterlova 5/523, 166 26 Praha 6.

Emma Rajnošková

Dárta Žáková

KALENDARIUM – LEDEN

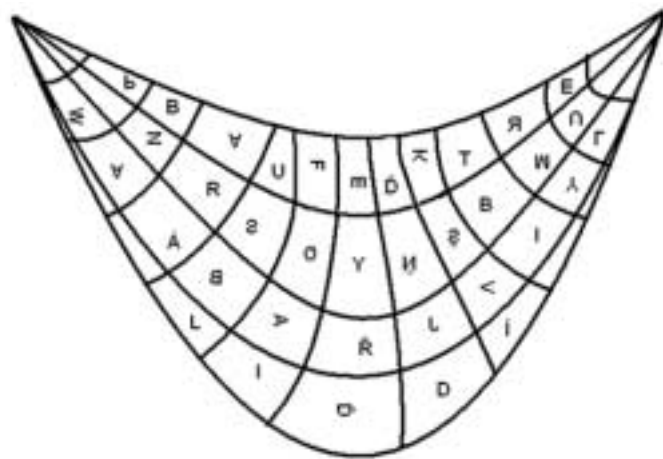
- 23. 1. 1621 - Na Fridricha Falckého byla uvalena říšská klatba.
- 23. 1. 1631 - Uzavřena byla spojenecká smlouva mezi Švédskem a Francií. Francie přislíbila stálý finanční příspěvek na vedení války proti Habsburkům.
- 23. 1. 1751 - Císařským reskriptem bylo uskutečněno postátnění krajských úřadů, čímž se staly druhou hlavní instancí veřejné správy. Z krajských hejtmánů (jako stavovských hodnostářů) se stali státní úředníci. Dosud byli v čele každého kraje dva hejtmáni - jeden ze stavu panského, jeden z rytířského. Krajským hejtmánům bylo přiděleno pevné ústřední místo v krajských městech spolu s platem. Úřad byl každoročně obnovován, nemohli ho zastávat cizinci, nýbrž jen příslušníci šlechty vyšší a nižší, kteří měli inkolát (teprve od Josefa II. mohli úřad zastávat i nešlechtici). Nové krajské rozdělení mělo zajistit, aby všechny kraje byly přibližně stejně velké.
- 23. 1. 1861 - Narodil se v Heřmanově Městci Jiří Stanislav Guth-Jarkovský (+ 8. 1. 1943 v Náchodě) - zakládající člen Mezinárodního olympijského výboru a také první předseda Českého olympijského výboru (1896-1929) a první doktor filosofie na české části Karlo-Ferdinandovy univerzity. Působil také literárně, zejména ho proslavily jeho příručky společenského chování. Jako přední znalec etikety se po převratu roku 1918 stal ceremoniářem kanceláře prezidenta republiky. Byl zvolen i předsedou Klubu československých turistů.
- 23. 1. 1891 - Narodil se v Praze František Smolík (+ 26. 1. 1972 v Praze) - slavný herec.
- 23. 1. 1941 - Protektorátní vláda vydala nařízení o nucených pracích mužů od 18 do 50 let.
- 24. 1. 1871 - Narodil se v Praze na Smíchově Jiří Karásek ze Lvovic (+ 5. 3. 1951 v Praze) - básník a spisovatel, přední představitel dekadentního a symbolistického směru v české literatuře. Roku 1894 založil s Arnoštem Procházkou *Moderní revue*, která se stala tribunou literátů i výtvarníků vyznávajících nové proudy a názory své doby. Jeho rozsáhlá knihovna je dnes součástí sbírek Památníku národního písemnictví.
- 26. 1. 1876 - Narodil se v Hrobech u Tábora Lev Winter (+ 29. 8. 1935 v Praze) - český, poté československý sociálnědemokratický politik, právník, publicista a teoretik sociálního pojištění, v letech 1918-20 a 1925-26 ministr sociální péče.
- 26. 1. 1906 - Narodil se v Dombóváru v Maďarsku Ján Golian (+ v dubnu 1945 asi ve Flossenbürgu v Německu) - československý důstojník a slovenský generál.
- 26. 1. 1926 - Zemřel v Praze Jan Zvoníček (* 21. 11. 1865 v Týništi nad Orlicí) - technik a konstruktér, který pracoval v oboru parních strojů, zejména se zabýval teorií a stavbou parních motorů a kompresorů. Roku 1896 sestavil ventilový rozvod na přehrátku páru a roku 1908 obdržel patent na konstrukci mnoho-
stupňové radiální parní turbíny. O jeho univerzálním technickém talentu svědčí i to, že byl konstruktérem prvních elektrických jeřábů a že se zabýval i konstrukcemi rychloběžných čerpadel. Byl též autorem řady odborných prací (*O využití tepla*, 1924 a další).
- 26. 1. 1951 - Narodila se v Golčově Jeníkově Jarmila Kratochvílová - naše nejlepší běžkyně, držitelka světových rekordů i dvou stříbrných medailí (na 400 m a štafetu 4x400 m) z Olympijských her v Moskvě 1980.
- 28. 1. 1061 - Ve věku třiceti let zemřel kníže Spytihněv II. (zanechal po sobě jediného syna Fridricha - Svatobora). Novým knížetem se stal jeho mladší bratr.
- 28. 1. 1891 - Narodil se v Praze Karel Boleslav Jirák (+ 30. 1. 1972 v Chicagu) - hudební skladatel, pedagog, dirigent a publicista.
- 29. 1. 1901 - Zemřel v Praze Julius Zeyer (* 26. 4. 1841 v Praze) - básník, prozaik a dramatik.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ZÍSKÁVEJTE NOVÉ UČEDNÍKY!

Někteří z Ježíšových učedníků byli rybáři. Když je Ježíš povolal, nechal své sítě a následovali jej. Do naší sítě se chytily písmenka, jsou v ní však různě přeházená. Tajenku získáte tak, když po řádcích přečtete jen ta správně postavená.

(Řešení z minulého čísla: Hledejte Boha)

Jana Krajčřířková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Vedoucí redaktor: Ing. Pavel Pánek, redakce: Dr. Helena Bastlová, Mgr. Jana Krajčřířková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123, mail: cesky.zapas@ccsh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz